

Antonia Pavlic 2-8-2
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

IN SPIRIT
LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, NOVEMBER 3, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Prvo stabilizacijsko obdobje ni čisto uspelo

Prenekateri so z a m rznitev cen očitno kršili, pa jim ni nihče prav stopil na prste.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon se je upravičeno razjezil, ko je zvedel, da ni manjkalo podjetij, ki so sicer na ves glas obljubljala, da po 15. avgustu ne bodo zviševala cen, pa so jih vendarle. Včasih so tako postopale cele gospodarske panoge. Cene za nekatere ribe so se na primer v New Yorku dvignile v tem obdobju kar za 25%.

Gospodarski svet nad tem ni bil presenečen, je pričakoval, da se bodo pojavile take "izjeme". Kar je še huje, ravno ta svet ne verjame, da bi takih "izjem" manjkalo tudi v drugem stabilizacijskem obdobju, ki se začne 14. novembra.

V gospodarskem svetu so tudi pesimisti. Tako so na primer borze za delnice že dalj časa zelo slabo razpoložene. Tečaji na njih padajo kot na tekočem traku. So pesimisti, ki celo trdijo, da bodo v drugi stabilizacijski dobi padli tudi do 500 točk. Seveda so take napovedi le plod razočaranih občutkov, ne pa zanesljivih računov.

Padec tečajev na borzah je treba deloma pripisati negotovosti, v kakšne odnose bo federacija spravila dviganje borznih tečajev z dviganjem mezd in plač. Je namreč politično nekaj nemogočega, da bi tečaji na borzah mogli rasti hitreje kot povprečja mezd in plač. Ako bi se to zgodilo, bi takoj zarogovile unije in gospodarski kaos bi bil pred nami.

Zdi se nam, da je marsikateri pojav sedanjega pesimizma vendarle pretiran in verjetno velja za posledico goljufanih pričakovanj. Marsikdo je mislil, da so sedanji administrativni napori za stalne cene le kos papirja. Ko vidi, da federalna administracija ne misli tako, je razočaran na celi črti.

Novo svarilo Indije

NEW DELHI, Ind. — Obrambni minister Jagjivan Ram je v posebnih izjavi znova posvaril Pakistan, da "se bo Indija borila, če bo napadena in če bo ogrožena njena varnost".

Na obeh straneh meje se nadaljujejo vojaške priprave. Pakistanci je izjavil, da bo dobil v skrajni vojni v Indiji podporo rdeče Kitajske v vojnih potrebščinah in nemara še s posebnim vojaškim pritiskom na Indijo. Indija je že od preteklega tedna v razgovorih s predstavniki Sovjetije o vojni nevarnosti. Najprej je bil v Indiji namestnik zunanjega ministra Firjabin, nato pa je prišel še sovjetski vojni minister.

Predsednica vlade Indira Gandhi, ki je obiskala več zahodno-evropskih držav, je v Londonu dejala, da ima občutek, kot bi sedela na vrhu ognjenika, o katerem pa ne ve, če ne bo vsak čas izbruhnil.

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno, hladnejše z možnostjo dežja.

Novi grobovi

Theresa Yanchar
V Euclid General bolnišnici je umrla včeraj popoldne 87 let stara Theresa Yanchar s 24901 Drakefield Avenue, rojena Zaklokar v Sodinji vasi pri Žužemberku na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA l. 1900, vdova po l. 1950 umrlem možu Jacobu, mati Mrs. Anthony (Theresa) Skur, Mrs. Louis (Anna) Supan, pok. Jacoba, Mrs. Joseph P. (Albina) Tichar, Mrs. Max (Mary) Gerl, Mrs. Frank (Molly) Vichich, Mrs. Laddie (Josephine) Stupica, Josepha, Mrs. Frank (Victoria) Lindic, Charlesa, Mrs. Joseph V. (Dorothy) Tichar, Paula, Mrs. Edward (Margaret) Alexander in Mrs. Jack (Florence) Fortuna, 63-krat stara mati, 59-krat prastara mati. Družina Yanchar je imela dolga leta trgovino na 3600 E. 81 St. v Newburghu. Pokojna je bila članica ADZ št. 24, KSKJ št. 150, Oltarnega društva pri Sv. Lovrencu, Ladies Guild pri Sv. Kristini in 3. reda sv. Franciška. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 8.15 iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev sv. Kristine ob 9., nato na Kalvarijo.

Vladimir Hundric
V Euclid General bolnišnici je umrl na poškodbah v avtomobilski nesreči 68 let stari Vladimir Hundric, rojen v Varaždinu na Hrvaškem, od koder je prišel v ZDA l. 1967 in bil zaposlen v kafeteriji pri Fisher Body Inc. v Euclidu, mož Barbare, roj. Manestar, oče Vlada, Romana in Mirjane Serdar, 4-krat stari oče, brat Milke Manestar. Pogreb bo jutri, v četrtek, ob dveh popoldne iz Zakrajškovega pogrebn. zavoda na West Park pokopališče. Pogrebni obredi bodo v jugoslovanski adventistični cerkvi na Addison Rd. in Bliss Ave.

Albin Klammer
V ponedeljek je umrl v St. Vincent Charity bolnišnici 56 let stari Albin Klammer z 246 E. 327 St. v Willowicku, rojen v Dolenji vasi pri Cerknici na No-

tranjskem v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA leta 1949, mož Anne, roj. Sepin, oče Martina in Anne Marie, brat pok. Viktorja, Josepha (Painesville), Rudolfa (Willowick) in Tilke Mele (Slovenija), zet Franka in Ivane Sepin, svak Franka Segaa in Stanleyja Janezica. Pokojnik je bil član Društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ. Zaposlen je bil pri Parker-Hannifin Corp. Pogreb bo v četrtek ob 9.15 iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete ob 10., nato na All Souls pokopališče.

Frances Znidarsic

Po daljši bolezni je umrla na svojem domu Frances Znidarsic, 929 Narcissus Ave., N. Fort Myers, Florida, stara 63 let, rojena v La Salle, Ill. Družina je pred leti živela v Clevelandu in v Thompsonu, Ohio. Pokojna je zapustila moža Franka, hčerki Joan Croyle in Carmen Kuehn, sina Richarda, 18 vnukov in vnukinj. Pogreb je bil v petek, 29. oktobra, iz katoliške cerkve sv. Andreja v Cape Coral, Florida na pokopališče Memorial Gardens v Fort Myers.

Euclid obdržal Knutha

EUCLID, O. — Pri včerajšnjih volitvah za župana je zmagal s 525 glasovi večine sedanji mestni župan Harry J. Knuth. Boj je bil precej trd, ker je T. McCormack dobil med volivci precej več podpore, kot so sodili.

Volivci so izbrali Ralpa J. Perka za novega župana mesta Clevelanda

Pri včerajšnjih volitvah je zmagal republikanski kandidat Ralph J. Perk s močno podporo belih demokratov. Ti niso hoteli podpreti demokratskega kandidata Jamesa Carneyja, ki ga jim je izbral Carl Stokes. Po 30 letih demokratske vlade je dobilo mesto republikanskega župana, ki je izjavil, da bo sestavil mestno vlado iz republikancev, demokratov in neodvisnih.

CLEVELAND, O. — Pri včerajšnjih volitvah je kljub drugačnim napovedim zmagal republikanski kandidat Ralph J. Perk s prepričljivo večino. Dobil je 88,774 glasov, neodvisni A. Pinkney 72,785 glasov, demokrat James Carney 65,877 glasov in socialist Joseph Piricin 1,740 glasov. Demokratski kandidat J. Carney ni dobil niti toliko glasov kot pri primarnih volitvah! Tekom štetja glasov je ves čas vodil R. J. Perk in ob 7.40 je kanal 5 TV, ki je zbiral in proučeval izide skupaj z dnevnikom The Plain Dealer, objavil, da vse kaže na zmago R. J. Perka. Pri tem je ostalo in James Carney je prvi priznal svoj poraz. A. Pinkney je čakal, če bi se le položaj obrnil v njegovo korist, pa končno tudi priznal zmago Perku. Pri tem je svoje volivce tolažil, da "niso še izgubili vojne, ampak le eno bitko".

Udeležba pri volitvah je bila manjša, kot so napovedovali. Vsega skupaj je volilo 228,000 volivnih upravičencev, med tem ko so jih napovedovali med 240,000 do 250,000. Skupno je vpisanih volivcev v Clevelandu 316,000.

Pred volitvami je A. Pinkney računal, da more zmagati, če bo zanj volilo vsaj 85% črnih volivcev in 10% belih. Prvih je glasovalo včeraj zanj okoli 76%, belih pa le okoli 5%. Carney je dobil blizu 20% črnih glasov, Perk okoli 4%, kot je bilo običajno v preteklosti za republikanske kandidate. Perkov tabore je računal, da mora iti na volitve vsaj 76% volivcev med belimi na zahodni strani mesta, da bo Perk zmagal. Udeležba je bila nemara nekaj manjša, zato pa je večje število belih volivcev glasovalo za R. J. Perka, kot so pričakovali.

Ralph J. Perk

Očitno je, da so bili beli volivci siti županovanja Carla Stokesa in so hoteli belega župana. Prav tako je jasno, da so volivci odklonili politično kupčijo J. Carneyja s Stokesom pri

primarnih volitvah, ki je dosegla Carneyjevo zmago nad A. Garofolijem. Perk je na to stalno kazal in volivce opozarjal, da sta tako Pinkney kot Carney Stokesova kandidata. Ti so mu verjeli in temu primerno glasovali. Perk je vodil volivni boj proti C. Stokesu in zmagal. Beli demokratje so rajše glasovali za republikanskega kandidata, kot pa da bi pustili v mestni hiši še dalje kako besedo C. Stokesu.

Župan C. Stokes in A. Pinkney sta črne volivce mirila in tolažila, ko je bil njihov poraz očitno, da je treba živeti v sistemom, ki je pred 4 leti omogočil zmago C. Stokesu, pa tokrat dal Clevelandu belega župana R. J. Perka. Župan C. Stokes je poudaril, da Cleveland ni Newark ali Gary, kjer so črni volivci v večini. V Clevelandu imajo večino še vedno beli. Dejal je, da je važna bodočnost mesta Clevelanda, ne trenutni volivni izid, zato naj vsi delajo s sistemom, naj pomagajo k napredovanju mesta. A. Pinkney je v svojem govoru tolažil svoje, da je izgubljena le ena bitka in ne vojna, čez dve leti bodo zopet volitve in tedaj bo znova priložnost za zmago.

Čez dve leti bo dejansko položaj drugačen, tedaj ne bo mogče nastopati neodvisnim kandidatom. Primarne volitve bodo nestranskarke in pri glavnih volitvah bosta le dva kandidata. Črni kandidat bo tako v manjšini, če ne bo uspel pridobiti večjega števila belih volivcev, kar bo vsekakor težka naloga.

Senat odobril plačilo enega milijona Eskimom

WASHINGTON, D.C. — Senat je s 76:5 izglasoval zakonski predlog za en milijon dolarjev odškodnine Eskimom za njihovo posest na Aljaski. Domačini, Eskimi, Indijanci in Aleutčani so zahtevali že dalj časa odškodnino za "svojo zemljo", za katero smatrajo vso Aljasko. To so ZDA leta 1867 kupile od Rusije v nekako zahvalo, ker je ta v času državljanske vojne podpirala Unijo, za 7.2 milijonov dolarjev. Kongres hoče zdaj urediti lastninsko vprašanje in oba domova sta izglasovala zadevne zakonske predloge. Ti so nekaj različni in jih bo konferenca izenčila.

Domačini Aljaskke bodo po vsem sodeč dobili en milijon dolarjev plačila in najmanj 40 milijonov akrov zemlje v posest radi pa bi dobili vsaj 60 milijonov akrov.

V Ženevi so izvolili prvo žensko v švicarski državni svet

ŽENEVA, Šv. — V Švici so bile volitve v državni svet. Pri volitvah je zmagala v kantonu Ženeva županja Mrs. Girardin. Je to prva Švicarka, ki je dossegla to čast.

Udeležba pri volitvah ni bila posebna. Od volivcev je šlo na volišče 53.4%, od volivk pa le 41.7%. Kot se vidi, Švicarkam ni dosti do domače politike.

Jod iz Čila

Pri predelavi nitratov v Čilu pridobijo nekako 90% vsega joda na svetu.

Iz Clevelanda in okolice

Jesenski dnevi pri Sv. Vidu — Župnija sv. Vida, največja slovenska fara v Ameriki, priredi 20. in 21. novembra v svoji lepi dvorani "Jesenske dneve" z velikim bazarjem. V nedeljo, 21. novembra, bo na razpolago okusno kosilo z dobro župco, rižoto, z oblogami in z jabolčnim zavitkom. Vstopnice so napredaj v župnišču, za odrasle po \$2, za otroke po \$1. Vsi že sedaj prav lepo vabljeni!

Rokoborba —

Prihodnjo soboto popoldne ob enih bo v Areni na 3717 Euclid Avenue zanimiv nastop v rokoborbi. Prvak Severne Amerike se bo pomeril z znanim italijanskim rokoborcem Domenicom Denuccijem iz Abruzzov.

K molitvi —

Članstvo Društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ je vabljeno nocoj ob 7.30 v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. k molitvi za pok. Albina Klammer, jutri pa k njegovemu pogrebu.

Pevska vaja —

Pevski zbor "Slovenski fan-tje" ima nocoj ob 8. pevsko vajo v običajnih prostorih pri Sv. Vidu za svoj koncert v Torontu v Kanadi v soboto, 13. novembra.

Perk na WXEN —

Tony Petkovsek bo imel danes ob 1. popoldne razgovor z novoizvoljenim županom Clevelanda R. Perkom in njegovim glavnim demokratskim podpornikom D. Kucinichem na svojem programu na radio WXEN.

Vsi predlogi sprejeti —

Volivci so včeraj odobrili vse štiri predloge, državnega in tri ekrajne, ki so preskrbeli denarna sredstva za okrajne bolnišnice, za parke in za Cuyahoga Community College. — Za mestne sodnike so bili izvoljeni Mrs. Harper, Matia in Katalinas; v šolski odbor so bili izvoljeni Joseph M. Gallagher, Ailene S. Taylor in Mary Ann Geraci.

Zadnje vesti

PRAGA, ČSR. — Tu so se včeraj tisoči spomnili Jana Palacha, ki je v znak protesta proti sovjetski zasedbi ČSR napravil samomor sredi Prage.

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je bilo objavljeno, naj bi dividende v drugem razdobju stabilizacije gospodarstva, ki se začne s 14. novembrom, ne porastle za preko 4%.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik Tant je včeraj nekaj oslabil in se mu je vrtele v glavi. Moral je v bolnišnico. Podoben padec slabosti je imel Tant v preteklem juniju. Njegova službena doba poteče z letošnjim letom in ZN bodo dobili novega glavnega tajnika.

NEW ORLEANS, La. — ZDA so včeraj ukazale 22 Kubancem, ki so pretekli teden prileteli brez dovoljenja sem na mednarodno zborovanje strokovnjakov za sladkorni trs, naj zapuste ZDA.

Dostava s tovarnjaki

CHICAGO, Ill. — Okoli eno tretjino vseh nakupov v velikih "department" trgovinah je dostavljenih s tovarnjaki, kot je tudi okoli 40% nakupov v trgovinah z živili.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 211 Weds., Nov. 3, 1971

Gospodarski zastoj se širi po vsem svetu

To, kar imamo sedaj v Ameriki, je tipičen gospodarski zastoj. Hitrost pregrete konjunktore hitro ponehava. Gospodarsko življenje se je umirilo, posebno cene. Ne rastejo kot preje, držijo se svoje višine, toda dnevna nihanja so primeroma zmerna. Najlepše se to vidi na denarnih in blagovnih borzah. Borzni tečaji ne silijo za vsako ceno navzgor, ravno narobe, padajo celo takrat, kadar bi kazalo, da se morajo začeti zopet dvigati. Podoben je razvoj na blagovnih borzah za vse vrste blaga, s katerimi se tam trguje.

Vse to se dogaja pred našimi očmi ravno takrat, ko smo v prejšnjih letih računali na običajno sezonsko naraščanje cen, ki se je po tradiciji ustavilo šele z novim letom. Vseh teh pojavov letos ni. Ne smemo misliti, da je vse to posledica nove Nixonove politike. Že dolgo so namreč kazala vsa znamenja, da cene rastejo hitreje kot dohodki potrošnikov. Pri nas so si mogli primerno povišati plače in mezde le srednji stanovi in unijski delavci, vsi drugi poklici so pa prihajali drug za drugim pod udar prehitrega naraščanja cen. Pomagali so si na različne načine: začeli so kupovati cenejše vrste blaga, omejevali nakupe, krčiti življenjski standard itd. Trgovina in proizvodnja tega nista hitro opazili, kajti potrošnikov ni zmanjkalo; bili so še, toda kupovali so cenejše blago.

Sedaj se počasi zapira tudi ta kanal potrošnje. Obstaja še upanje, da božična sezona še ni zgubljena. Pa je vendar trgovina zelo previdna pri nabiranju zaloga za praznike. Vse čaka, kakšne bodo končne posledice federalnega boja proti druginji. Upanja na uspeh še ni zmanjkalo. O tem priča potrpežljivost brezposelnih; njihova zaskrbljenost še ni rodila političnih akcij.

Na ameriško gospodarsko stanje gleda ves svet in ga kot navadno napačno presoja. Ga pač meri v luči lastne skušnje. Zato ga velikokrat slika pretemno in sodi po lastnem vatlu. Deloma se to da razložiti z razliko v pomenu zunanje trgovine. Pri nas pade v našo zunanjo trgovino komaj 4% vse narodne proizvodnje. Od naše zunanje trgovine ni torej odvisno naše narodno blagostanje. Ali je te trgovine nekaj več ali manj, to ne vpliva odločilno na naše domače gospodarsko stanje. Zato nismo na primer pripisali toliko pomena 10% dodatni zaščitni carini kot tujina.

Šele krik na tujem nas je opozoril, kako je to zabolelo mnogo tujih držav, industrijskih in agrarnih. So namreč države, ki izvažajo do tretjine svoje narodne proizvodnje, na primer Nemčija in Anglija. Te čutijo spremembo v naši carinski politiki veliko hujše kot mi sami. Zato se tudi bojijo, da jih bo naša nova carinska politika pognala še bolj v gospodarski zastoj, ki se v njem nahajajo že od spomladi.

Tu je države, posebno v Evropi, sledijo z velikim zanimanjem gospodarskim dogodkom v naši deželi. Živijo v upanju, da se bo njihovo stanje takoj popravilo, kakor hitro bo prišla Amerika iz svojih težav in uredila dolarjevo kupno moč. Bojimo se, da je v tem upanju preveč optimizma. Časi, ko je Amerika zalagala ves svet s svojim kapitalom, orožjem in divizijami, so za nami. Ostali so le še turisti, ki se ne bodo dali zlepa ugnati, da ne bi potovali po svetu, vse drugo pa ne kaže dobro. Amerika vidi vsako leto, kako postajajo njene investicije na tujem plen raznih socialnih eksperimentov, na primer sedaj v Čilu. Čilska vlada je ameriško imovino v rudnikih bakra dejansko zasegla, prav takrat so pa rudarji v rudnikih začeli štrajkati, ker mislijo, jih Allendejev režim še bolj izkorišča kot tudi kapitalisti.

Amerika je seveda tudi zgubila vsako veselje, da bi zalagala ves svet s svojim orožjem in svojimi vojak, če pa že ne z vojak, pa vsaj vojaškimi instruktorgi. Ako bi naša javnost mislila na to, da imamo še zmeraj 2,000-3,000 malih in velikih vojaških postojank raztresenih od enega tečaja do drugega, bi še bolj grmela proti taki potratni ljudi in denarja. Značilno je, da so vse evropske države prisiljene klicati svoje vlade na pomoč pri reševanju gospodarskih težav in da skoraj vse države rabijo ista sredstva za pobijanje druginje in brezposelnosti.

V veliki zadregi so države na drugih kontinentih, ki se vse preveč udejstvujejo le v posameznih proizvodnih panogah, navadno v pridobivanju industrijskih surovin, deželnih pridelkov in kolonialnega blaga. Te so letos kar čez noč padle v gospodarske zastoje in si ne znajo pomagati. Zave-rovale so se zopet v pomoč industrijskih držav, pa pri tem ne pomislijo, da so sedaj prišle tudi napredne države v zagoato, ki si iz nje še ne znajo pomagati. Razlika med zastalimi in naprednimi državami je v tem, da si napredne države vsaj same skušajo pomagati, zaostale države pa samo čakajo, kdo se jih bo usmilil.

Sedanji gospodarski zastoj bo rodil tudi posledice za premike v mednarodnem delovnem trgu. Do sedaj je bila zahodna Evropa raj za brezposle delavce iz balkanskih dežel ter Sredozemlja. Sedaj je nastopila nevarnost, da bo

za tuje delavce zmanjkalo dela v zahodni Evropi. Kam naj gre na primer sedaj Jugoslavija s svojimi 800,000 delavci na tujem, ako bodo prisiljeni, da se vračajo domov? Ne bodo se naravno vrnili vsi, toda dosti je, da se jih vrne tretjina ali polovica. Le kako jih bo Tito preredit in potolažil? Vrnili se bo narod, ki zna delati, pa tudi dobro živeti. Tega ne bo mogoče nakrmiti s socialističnimi obljubami!

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Hladno vreme se je pri nas začelo zgodaj ponujati letos. Še mesec pred jesenjo smo že začeli gledati po suknjičih in toplejših kapah. Gori ob kanadski meji vse skozi do Superior jezera čez naše severne minnesotske planjave, po Severni Dakoti, tja v Montano in še daleč so pa dobili snežno odejo še v dneh okrog Delavškega praznika. Pozneje je bilo par dni bolj prijaznih. Vsaj popoldnevi v jasnih dnevih so bili kar prijetni sedeti na soncu. Noči in jutra pa hladna. Ko to pišem, pa zopet tu pa tam po naši Minnesoti sape snežinke razpihujejo. A Teh "belih muh" bo odzidal naprej večkrat več in več. "Bele muhe" pravi snežinkam sodrski Anton. Ko začne snežiti, se vsede k peči in pravi: "Preljuba pečica, pri tebi je bolj prijetno kakor pa zunaj, kadar bele muhe frčijo in ljudem na glave in hrčte padajo..."

Anton ima pri tem res kar prav. Tako bo zdaj pri nas vse tja do prihodnjega sv. Jurija, če ne še daleč. A kaj naj govorimo o zimi, ona je po svoje trmasta in nikogar ne posluša. Taka je vedno bila in bo. Poglejmo rajši na druge zadeve.

* V ČUDNIH ČASIH SMO. — Zakaj smo v čudnih časih? Od kod so prišli, do jih povzročajo? Ljudje jih povzročamo, vsak nekaj. Tega se pa malo zavedamo. Nekateri se, vsi pa ne.

Ti čudni časi so podobni vlažni novi pomladi, ki se nekako po svoje prebujajo, zima in razna njena vremena so ji pa polja in tla prepojila z razno navlako, ki se odtaja in povzroča zaduhlo slabo ozračje, v katerem se rade pojavljajo razne epidemične bolezni, take in take. V teh naših časih, če jih tako primerjamo, kakor omenjam, so te epidemične gospodarske, kulturne, politične in socialne bolezni. Vse povsod rinejo iz tal na svetlo pogankje nemarnosti vseh raznih vrst. Zakaj, čigava krivda? Družbe same, h katerim pripadamo. Skrbeli nismo in ne znamo, da bi bila naša polja čista in bi ne bilo na njem toliko plevel, kakor ga je.

Zanimivo je glede tega pred nedolгим omenjala neka žena, ki vodi in upravlja urad za dobrodelje v Kaliforniji. Omenjala je, da dan za dnem je več prijavljenecv in prosilcev za javne podpore. Vsako leto so uradi prekratki s proračuni. Vzrok: prosilcev je vedno več. Največ je mladih mater z dojenčki in malimi otroci. Ko jih ob prijavi sprašujejo o tem in onem in kje so očetje in kdo so očetje, mnoge ne vedo povedati. Nakopale so si otroke ob nemarnem obnašanju po raznih "kampih" in tu in tam. Otroci z lačnimi ustmi so pa tu in hočejo jesti.

Nekdo jo je pri govoru prekinil in vprašal: "Kako da oblasti na to bolj ne pazijo in ne vidijo, kaj mladina počenja in kje so starši takih mladih mater?"

"Zakaj oblasti boj ne pazijo in ne vidijo tega, ne morem pojasniti. Za nekatere zadeve imajo dobre oči, za te zadeve pa..."

To, kar je žena omenjala glede tega, veliko pove.

Taki slučajni se po vsej deželi množijo naprej in naprej. Slabo vzgojena mladež množi naprej in naprej slabo družbo. Dobro delni uradi, vladni družabni in privatni vedo o tem marsikaj povedati.

Po svetu delamo mir in red, pa smo ga doma, kakor zgleda, bolj in bolj potrebni.

Poleg zgorajšnjih sitnosti je še drugih čudnih obnašanj vsepovsod. Časopisi, radio in televizija dan za dnem prikazuje, kako se obnašajo razne osebnosti na svojih položajih. Zdaj v tej državi, zdaj v drugi, dan za dnem imajo na "karpetih" koga, ki povzroči to in ono, ki po pravih pravilih poštenosti ni pošteno. Nekaj časa jih "pegajo" sem in tja — pa kmalu lepo vse utihne. Javnost, ko začuje kaka odkritja, malo debelo pogleda, kakor kako sliko na televiziji, a ko stopi drug prizor pred njo, prejšnji prizor pozabi in vse gre zopet po starem. Politikarji si mislijo, stari grehi so pozabljeni, vozimo lepo naprej in po starih navadah obračajmo sklade tako, da bodo "ocvirki" vedno pred nami. In tako gre svet, se vrti naprej in novi prizori se vrtijo vsak dan naprej. Zakaj? V takih časih smo.

* ENO, DVE ZA KRATEK ČAS:

— Diktiranje. — Dva tovarnarja sta se srečala na nekem slavlju. Pogovarjala sta se o tem in onem, s čimer sta se pečala v svojih strokovnih zadevah. Eden je imel pred leti prav zalog tajnico, kateri je preje diktiral razna pisma v svoji pisarni. Drugi se je na to spomnil in ga vpraša:

"Prijatelj, ali še imaš tisto lepo tajnico, kateri si tako rad diktiral?"

Drugi mu odgovori: "Seveda jo imam, a zdaj ona meni diktira — vzel sem jo namreč za ženo."

*

— Pošten odgovor. — So ljudje, posebno v vrstah tistih, ki so malo nad navadnimi preprostimi ljudmi, ki mislijo, da vse vedo, da je njim Stvarnik naredil njihovo pamet, razum in razsojevanje malo po večjem kapitu kakor drugim. O yes, je dosti takih ljudi na svetu, če verjamete ali ne? Nekaj takega je doživel tudi rekrut Urban, ki so ga vtknili v vojaške hlače. In ko je hodil v vojaških hlačah, ga je ustavljal častnik na ulici in vprašal:

"Kaj si storil dolžan, če srečaš svojega narednika?"

"Salutirati mu moram," odgovori Urban.

"In kaj je dolžan četovodja?" vpraša častnik nazaj.

Rekrut Urban se je popraskal po glavi in odgovoril:

"Meni 200 dolarjev, za druge pa ne vem."

— Vsem čitateljem AD vse dobro in najboljše, pa še drugič kaj.

Andrejček

Izveкли smo se

CLEVELAND, O. — Meni je bilo namignjeno, naj svetu povem to veselo novico.

Mislil, da lahko rečem, ne samo lepa, ampak krasna je naša cerkev Marije Vnebovzete v Collinwoodu. Vse, pa kar je na svetu dobro in lepo, je navadno tudi drago. Kolikor jaz vem, je vse to, ki je bilo postavljeno Bogu in Mariji v čast, pa verim faranom v dušno zavetje — stalo nekako blizu 800 tisočakov. Je to že kar lepa vsota, da jo nobena fara in noben župnik ne more čez noč plačati.

V aprilu 1967 je bil naš takratni kaplan č. g. V. Tome od

škofa imenovan za župnika naših fari — z vsemi praviciami in častmi, kakor tudi z vsemi križi, tako s finančnimi in z ljudskimi.

Kar na kratko tukaj naglas povem, da, če bi bil jaz takrat na položaju č. g. Tomca, bi na kolenih škofa lepo prosil, naj mi prizanese in me naj ne poviša — raje naj mi da mesto pomožnega mežnarja. Meni hitro poide korajž in sem pripravljen vreči puško v koruzo.

Naš sedanji župnik se je takrat gotovo zavedel težke odgovornosti. Pokoren cerkvenemu predstojništvu ni ugovarjal, temveč je vdano sprejel častno pastirovanje.

Za vogali smo večkrat — jaz naprej in drugi za menoj — prereševali finančno plat fare, v takih debatah sem vedno stal na stališču: "Štiristo je le štiristo, kje jih bo mož dobil!" Zmotil sem se. Se ne prav v petih letih je naš župnik spravil skupaj vseh štiristo glavnic in še precej tisočakov za obresti. Glej človek z desne ali leve — z očali ali brez očal — priznati je treba, da je gospod dobro gospodaril. Jih je bilo nekaj, ki so gospoda gledali kot velikega stiskača, ker ni s "špehom" mazal — plank.

Ne bi bilo veliko izdalo, če bi gospod samo opominjal na dolžnost faranov do fare — vajeni smo biti takih opominov in so šli (po človeških slabostih) skozi eno uho noter, skozi drugo ven. Ko smo videli pametno gospodarstvo in varčevanje, smo se strnili in napor izplačati cerkveni dolg podprli.

Za lep zgled tebi, prijatelj, ki naj velja tudi meni, še tole povem.

Ob priliki srebrne sv. maše januarja 1968 je naš jubilat, častiti gospod župnik Viktor Tome rek: "Ako bi mi kdo ob priliki moje srebrne maše mislil kaj darovati, naj vsak ve, da bom cel skupni dar poklonil naši cerkvi." In res so ljudje z veseljem srcem precej darovali.

Pogledal sem se v lastnem ogledalu in sem se ujel, da bi jaz, če bi bil župnik, tolikšnega daru (bilo je nekaj tisočakov) ne strel cerkvi, pa se imam za presneto dobrega. Verjamem, da je še kje na svetu kakšen darežljiv župnik, a iskati ga jaz za drag denar ne grem, ker vem, da bi ga zlepa ne našel.

Prvo nedeljo po letošnjem Velikem Smarnu je naš župnik v cerkvi z nasmejanim in srečnim obrazom oznanil: "Ta cerkev — hvala Bogu in vam vsem — je sedaj plačana. Več jo ne tišči k temu koščena bančna roka. Ta lepa cerkev Marije Vnebovzete je sedaj vaša in moja — moja in vaša."

To je kratko oznanilo, a velika in vesela novica za vse farane in za župnika samega. Vedno je župnika skrbelo, kaj bo, če pride velika brezposelnost, ko ne bomo niti za obresti, kaj šele da bi se dalo kaj na dolg. Ta velika skrb je sedaj mimo. Od moje strani je voščilo: Bog daj sedaj gospodu župniku ponoči mimo spati in še dolgo župnikovati!

Janez Prosen

Slovenska kapela washingtonske Slovence družji

PATERSON, N.J. — Saj so Slovenci, ki živijo v naši prestolnici, že prej imeli vsak mesec slovensko mašo v Marijinem svetišču, vendar se zdaj počutijo tam vse bolj doma, ker imajo svojo kapelo.

Nad vse pričakovanje je veliko duhovnikov, ki želijo maševati v brezjanski kapeli, ker je zelo zbrana, mirna. Ko pa se vsako prvo nedeljo tam zberejo Slovenci in pobožno prisostvujejo sv. maši v svojem jeziku, pa med njo ubrano prepevajo naše pesmi, se mnogo ljudi ustavi in pobožno posluša, potem pa spr-

šujejo, v kakšnem jeziku je ta služba božja.

Rojaki, ki vas pot zanese v Washington, vedite, da je vsako prvo nedeljo v mesecu, z izjemo meseca julija in avgusta, v slovenski kapeli sv. maša ob 11. predpoldne. Slovenski duhovniki, ki bi kadar koli želeli tam maševati, imate v zakristiji spravljene slovenske mašne knjige. Dobro pa je, če si oltar vnaprej rezervirate, ker je močno oddan.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

IZ NAŠIH VRSI

Waukegan, Ill. — Spoštovano uredništvo! Prav lepa hvala za prijazno obvestilo, da mi bo naročina kmalu, potekla.

Takoj Vam pošiljam ček zopet za eno leto in prilagam 2 dolarja v tiskovni sklad Vašega lista, na katerega sem že dolgo naročen. Rad berem svetovne in domače novice in vse, kar je v listu.

Zelim Vam veliko nadaljnega uspeha in Vas iskreno pozdravljam!

Frank Bubnich

Chardon, O. — Cenjeno uredništvo! Priloženo Vam pošiljam ček za obnovo enoletne naročnine in prilagam štiri dolarje za tiskovni sklad.

Z Ameriško Domovino smo zelo zadovoljni in jo v redu prejemamo ter z veseljem vsaki dan pričakujemo.

Zelo zanimivi so članki Misijskega srečanja in pomeni, ki jih č. g. Wolbang tako lepo podaja, lepe pa so tudi povesti kot Grof Monte Christo in Velika rida.

Želim Vam v bodoče veliko uspeha in Vas prav lepo pozdravljamo kakor tudi vse naše znance in prijatelje.

Pavšičevi

Chicago, Ill. — Spoštovani! Prejela sem Vaše obvestilo o zapadli naročnini, katero obnavljam za eno leto.

Kakor vidim v listu, naročniki kar pridno darujejo v tiskovni sklad Ameriške Domovine kar potrjuje, da so z njo zadovoljni. Nekaj pa bi se moralo storiti zaradi nezadovoljive poštnostne dostave. Celo naša dolžnost je, da se na pristojnem mestu pritožimo.

Pa pogledjmo današnje pismo! Njih zunanji izgled je tak, da če potrkajo na vrata, človek ne ve, kdo je. Včasih so poštarji nosili lepe, čiste uniforme, kar je njihov poklic tudi zahteval. Kaj smo že tako daleč v "slamu", da nam slabo oblečeni poštarji prihajajo v hišo. Tudi jim ni mar, kdaj jo dostavijo, četudi v poznih popoldanskih urah, samo da je.

Ko sem brala, da je clevelandski župan sfrčal v Ljubljano, se me je lotila nejevolja do Clevelandčanov. Ni čudno, da so si njega izvolili, potem pa doživljajo neljube stvari. Beli človek bi moral čutiti, kam to vodi.

Lepo prosim vodstvo in upravo Ameriške Domovine, da se obrne na glavnega poštnega uravnika v Washingtonu in urgira za boljše dostavo pošte, ker nisem edina, ki bi želela bolj redno prejemati Ameriško Domovino.

Želim Vam mnogo uspeha, predvsem dobrega zdravja, da bi še dolgo lahko izdajali naš priljubljeni slovenski dnevnik v Ameriki.

Bog Vas živi in lepo pozdravljeni!

Minka Grašičeva

Ponovno smo se obrnili na vsa pristojna mesta, pa se je poštna dostava komaj kaj izboljšala. Ni tako samo z AD, je tudi z New York Times, Washington Post in vrsto časopisov, ki jih AD prejema ne le z večdnovno, ampak včasih tudi s celotedensko zamudo. Pritoževali in pozivali k boljši poštni dostavi bomo še da-

lje! — Lastnica-upravnica Mary Debevec.

Johnsonburg, Pa. — Spoštovani! Rade volje obnavljam naročnino. Z Ameriško Domovino sem zelo zadovoljna in jo tudi redno prejemam. Vse me zanima, najbolj pa domače novice.

Lepo Vas pozdravljam in želim vse najboljše, posebno veliko zvestih naročnikov. Vaša Angela Pirman

Prof. Šuštar tajnik evropske škofovske konference

Dne 23. okt. tl. popoldne se je začelo v Rimu zasedanje evropske škofovske konference. Glavni predavatelj je bil poljski nadškof iz Vroclava Kominek, ki je govoril o različnih načinih in oblikah verskega življenja v vzhodni in zahodni Evropi.

Na konferenci je zastopal jugoslovansko škofovsko konferenco ljubljanski nadškof Počučnik. Za tajnika evropske škofovske konference je bil postavljen slovenski rojak prof. dr. Lojze Šuštar, škofov vikar v Churu v Švici.

Nova slovenska izseljenska dušnopastirska središča v Nemčiji

Na južnem koncu Nemčije od Bodenskega jezera do Ulma na Donavi se je naselilo v zadnjih letih veliko Slovencev. Da bi jih lažje dušnopastirsko oskrbovali, je bila ustanovljena v Ravensburgu slovenska katoliška misija, ki zajema vse južni del Wuerttemberske tj. Oberland. Za izseljenskega duhovnika je prišel na to mesto dr. Franc FELC, ki je doslej deloval v Stuttgartu. Njegov novi naslov je: Raueneggstr. 13, 798 Ravensburg.

Mnogo Slovencev se je naselilo v zadnjih letih tudi v škofiji Bamberg, Regensburg in Eichstadt na Bavarskem. Doslej jih je, kolikor je bilo mogoče, oskrboval duhovnik iz Muenchena. Sedaj pa je bilo ustanovljeno zanje novo dušnopastirsko središče v Ingolstadtu, ki ga bo vodil Feiiks GRM. Ta je prišel letos iz ljubljanske nadškofije na pomoč slovenskim izseljenskim duhovnikom v Nemčiji. Njegov naslov: Unterer Graben 33-II, 8070 Ingolstadt.

Za Slovence v škofiji Rottenburg na Wuerttemberskem bo odslej skrbel Janez DEMSAR, ki je doslej kaplanoval v Uhin-genu in Bierlingenu. Njegov naslov: Kreuzeiche 7 (pritličje), 741 Reutlingen.

Staro skrinjo so dvignili iz morja pri Floridi in jo ohranjajo v morskem vodi

Z morskega dna so dvignili zaboj, katerega vsebina še ni znana. Morda je v njem špansko zlato, morda gre le za spomin na pozabljeno življenje na morju.

Zaboj, težak 186 kilogramov, so našli blizu floridske obale na področju, kjer se je v 18. stoletju potopilo skupno 22 ladij španskega ladjevja. Raziskovalci pravijo, da ga je treba ohraniti, zato ga še niso skušali odpreti.

Pred kratkim so zaboj dvignili iz rezervoarja z vodo, ga položili na mizo in s kislino previdno zvrtili luknjo in apnenčasto skorjo. Na suhem je začel zaboj naglo razpadati. Pokazale so se razpoke, zato so ga brž spet potopili v morskovo vodo.

Neprestani potresi

TOKIO, Jap. — Japonska ima letno okoli 1,500 potresov, povtako štiri na vsak dan. Japonska je eno najbolj znanih potresnih področij na vsem svetu, ki se na sever nadaljuje na polotoku Kamčatka v Sibiriji, na jug pa preko Filipinov na Indonezijsko otočje.

KAREL MAUSER:

VELIKA RIDA

Ko je otroka nekoliko potolažila, so se tudi ljudje približali Barbari. Za cel venec se jih je nabralo. Tudi Račnik, strina in Nantej so se pridrenjali do nje. Ko je prižgala lučke, ki jih je prinesla s seboj, je Račniki niso spustili. Že zavoljo otrok ne, ki sta se je kar neprestano držala za krilo. Branila se je, da na Bristrico ne more, toda nič ni pomagalo. Morala je iti. Še Nantej je silil, čeprav Barbari ni ušlo, da je tudi Agata na pokopališču.

Izvil se je pa le toliko, da je še z Agato žobaril. Račnik je samo zamahnil z roko, ko so bili sami. "Tri barti je bila pri nas, kar tebe ni več. V izbo je prišla toliko, da me je pozdravila. Sem jo pozdravil, kakor se spodobi, žobaril pa nisem. Gospodari nisem in tudi nočem, da bi povsod okoli nosila, da imam sina oprtanega in da mu neveste zbiram. Trap bo že še prišel k pameti."

"Da bi le," je zinila strina. "To sem videla, da sta se zavoljo Mojcike že udarila. Sem bila v hlevu, pa nista vedela. Otrok je noče in noče. Še bononov ne vzame od nje, čeprav so otroci na bonbone neumni. Očitala mu je, da si jo ti razvadila, da ji bo tako v življenju težko in da je treba otroka kar koj navaditi na tisto, kar bo nekoč prišlo. Trepa! Bi ne rekla, ko bi imela kaj svojih otrok! To se je pa Nanteju vtaknilo. Mojcičko ljubi in, kar je resen, otroka ima na moč rad. Če ti naravnost povem, Barbara, da se mi je že nekaj barti utrnilo, če ne bo Mojcička tista, ki bo Nanteja k pameti pripravila. Saj potreben je je kakor slepi veda."

Račnik se je samo nasmehnul. Nantej jih je dohitel malo pred vasjo. Brez Agate. Se je staremu zdelo, da mu kakšna beseda ni prav padla, barati pa ni hotel. Barbara je pa vedela, da Agata ni šla z njim zavoljo nje.

Do noči se je zasedela. Otroka sta privlekla vse igrače in morala se je poigrati z njima. Odit je pa morala naskrivaj, tako, da sta jo videla iti v hlev. Skoz druga vrata je potlej odšla in čez Kopačev travnik, da je otroka nista videla.

Vekala sta pa prav do spanja. Kar se je strini najbolj čudno zdelo: Nantej sam je šel z njima v naizbo in ga ni bilo več nazaj. Ko sta zaspala, je utonil v svojo čumnato.

Stari ga je čakal, ko je pa slisal, da hodi po naizbi, je toplo rekel:

"Trap je, zvrigel se pa ni do kraja. Danes se Mojce spominja. Agata bi bolje napravila, ko bi doma ostala. Toliko je prišla, da je videl, da rajni in Barbari še do kolen ni."

* * *

Po Vernih dušah tisti dan pa je bila vsa Račnikova hiša v kobar. Nantej in Mojcička sta bila v izbi celo dopoldne tako tečna, da je stari Račnik otroka dobro opravil in spustil na dvor. In je še strini naročil, naj pogleda, da kam daleč ne bosta šla. Nantej je nekaj popravil po šupi, Račniku se je dremalo in se je položil na posteljo. Strina je resen nekaj barti pogledala za njima, pa sta se tako lepo igrala, da je kar pozabila nanju.

Dve uri po tistem otrok ni bilo več. Strina je pridrla v izbo in stari se je tako ustrašil, da je golorok letel nad Nanteja. Vse mu je padlo od rok.

"Pa zdaj, ko se bo že začelo nočiti!"

Razleteli so se po vasi. Strina je vekaje obšla prve sosedje, otrok nikjer. Nantej je letel prav v breg do farovža, pogledal na pokopališče in prav ob Mojčinem grobu se mu je posvetilo: Da nista šla k Barbari? Nantej bi znal najti pot.

Kar pod cerkvijo je bruhnil na brv in divjal v Zahomec. Kar padel je pri Kodrovki v izbo, da se ga je prav ustrašila.

"Strina, ali sta otroka tukaj?" "Sta bila," se je nasmehnila. "Pol ure nazaj ju je pripeljala Petrovka sem. Ju je bila srenčala v ridi. Kolavtrala sta v breg in nista hotela nazaj. Barbara se je tako ustrašila, da je bila kar zelena. Veš, da ima oba nazarensko rada, pa je Nanteja hudo oštela. Nista odnehala. Sele potlej, ko jima je obljubila, da ju pride drugo nedeljo pogledat, sta se unesla. Barbara je napregla in ju z vozom potegnila domov. Kar povem ti, Nantej, da sta se mi smilila. In še to ti rečem, čeprav me nič ne briga: če jima matere ne moreš najti, mačhe jima tudi ni treba."

Tako je bil zmeden, da je skoraž pozabil povočiti lahko noč. Ko je zaprl vrata, je Kodrovka v duri za njim zinila:

"Če še ne vidiš, trap, potlej bi bilo nemara boljše, ko bi se nikoli ne vrnil. Bi otroka vsaj skrbnico imela."

Mrzlo je bilo, pa je Nantej prišel domov moker. Otroka sta sedela za mizo, Barbara na sredini, strina in Račnik pa s kozarcem vina pred sabo.

Nobene besede jima ni rekel. Barbara ga je pogledala tako proseče, da ni spravil trde besede iz sebe. Samo k Mojciki je stopil in otroka tako stisnil k sebi, da je zastokal. In Barbara sama ni vedela, kdaj ji je roka padla z mize in zadela ob Nantejevo lice. In bi prisegla, da je bilo rosno.

"Čaja sem jima že jaz dala pri Kodrovki, Nantej," je rekla mehko. "Sta bila mišela premražena. In pridigo sem jima tudi napravila."

"Priti moraš večkrat," je nenadoma krehnil stari.

Barbara se je zastrmela v mizo.

"Zavoljo tistega, na kar zdaj zinjaš, Barbara, ni treba gledati," je tiho rekel Nantej. "Otroka te imata rada in zavoljo Agate jima tebe ne bom vzel. Vrata so ti vselej odprta."

"Čiste vode nočem kaliti," je rekla preprosto.

Utihi se je, kozarca, ki mu ga je nalil stari, pa ni odrinil. Ko ji je zapregel konja, ji je stisnil roko.

"Bog lonaj, Barbara, in ne zameri."

Prav do Zahomca ni udarila po konju. Mu je pustila, da je počasi klampal v breg. In še mrzilo je ni.

Kodrovka je bila na pragu koj, ko je zaslislala voz.

"No?" je barala.

"Lepo," je rekla Barbara.

"Že dolgo ne tako."

"Sem mu jih tudi narontala, trapu," se je smehljala Kodrovka. "Če se ne motim, ni več tako zagnan, kakor je bil. Pri vdovcu je tako: prva ljubezen pa so, se pa ohladi koj, ko se druga ženska ob otroke obregne. Svojo kri imaš rad, pa če je še tako zvižana. In če Agata zinja, da se bo Nantej kar naprej umikal, se moti. Vsi dedci so taki, da jih je rado sram, kadar vidijo, da jih ženska le preveč žene. Zdaj pa v izbo, čaj je še vroč. Premrazila si se, čeprav ni daleč."

Barbara je ta večer kar koj zaspala.

* * *

Da sta otroka sama našla pot do Barbare, je Nanteja bolj zadelo, kakor je zinjal. Koj ko je legel, mu je postalo čudno težko. Resen, z Agato ga veže prva ljubezen, ki je zrasla tako milogrede. Do Oštirnika je bilo blizu in grunt je silil k gruntu. Globokega pa ni bilo nič. Če bi bilo, ne bi našel poti k Mojci.

V templjih današnje Indije še vedno žrtvujejo ljudi

CLEVELAND, O. — Po zbranih časopisnih in geografskih podatkih izvemo sledeče: Kljub temu, da živimo v 20. stoletju, so mistika in okultne vede še vedno žive. Zadnje čase postajajo vedno bolj vznemirljive vesti o Indiji, kjer na čast raznih božanstev še vedno darujejo človeške žrtve.

Indija šteje čez 500 milijonov prebivalcev na prostoru 1,261,597 kvadratnih milj. Smatramo jo za gosto naseljeno državo.

Zgodilo se je pred nedavnim, da je nekaj moških izvabilo dečka k sebi. Dali so mu piti napoj, ki ga je omamil. Pozno ponoči so ga odpeljali v neko samotno svetišče v središču Indije. Deček je v omami sledil moškim v tempelj, v katerem so gorele bakle in se je dvigal duh po kadilu. Naenkrat se je deček zdrnil, se prestrašil in hotel zbežati. Toda bilo je prepozno, moški so ga ujeli in mu zvezali roke in noge. Končno so ga med posebnim obredom ubili tako, da so mu prerežali grlo in darovali njegovo še toplo kri in njegovo truplo božanstvu.

Deček je moral umreti zato, da bi neki starček lahko še živel. Starček je bil vaški poglavar, ki je bolehal za neozdravljivo boleznijo; njemu so dejali, da si bo lahko podaljšal življenje le na tak način, da bodo z žrtvovanjem mladega življenja pomirili božanstvo. Prav zaradi tega so izbrali primerno žrtev, jo odpeljali v tempelj in jo tam umorili.

Zrtvovanje, ni imelo učinka starček je kljub temu že čez nekaj časa umrl. Starši umorjenega otroka so naravnost prijavili dogodek policiji, toda ta ni mogla ukretni ničesar, ker so manjkali dokazi. Zdi se nam neverjetno, da bi se take stvari še vedno dogajale v času vsestranskega napredka, kakršen je naš čas, kar velja tudi za Indijo.

Toda opisani primer je le eden izmed mnogih v današnji Indiji, kjer je vera v božanstva in okultizem živa pri vseh družbenih plasteh. Skoro ni mogoče popisati, koliko umorov je vsako leto storjenih v mistične namešne. Šele nedavno se je namreč oblast lahko prepričala, kako je v državi še vedno razširjeno žrtvovanje ljudi, to je, ko so se nekoliko izboljšala komunikacijska sredstva.

Navadno namreč pride do takih in podobnih žrtvovanj ravno v najbolj zapuščenih in oddaljenih krajih države, v krajih, kjer se prebivalstvo še vedno deli na majhne plemenske skupnosti. Analiza, ki so jo izvršili v letih 1965 do 1970, je pokazala, da je treba približno polovico vseh umorov v Indiji pripisati mističnemu ozadju.

V glavni policijski šoli v Ra-

jasthanu proučujejo, kakšne zveze so med zločini in oboževanjem malikov. V zapisnikih te šole najdemo opise mnogih primerov darovanja človeških žrtve. Iz teh zapisnikov lahko tudi spoznamo, kako se Indija še ni osvobodila vseh vezi preteklosti in nazadnjaštva.

Vsako leto se plemenske skupnosti zberejo pred kipom božanstva, ki ga imenujejo "Muha Devi". Tri dni darujejo moški iz naselja boginji vode, da bi pomirili njeno jezo, nato delajo tri dni isto ženske. Sedmega dne še neporočena dekleta iz vasi začnejo plesati ples smrti. Glasba igra vedno hitreje in hitreje, dokler ne doseže viška, takrat pa dekleta zapadejo v trans, v katerem se stresajo v čudnih krikih. Vsako od teh deklet ima v rokah kokosov oreh, ki ga mora v določenem trenutku vreči na neki kup. Če se kokosov oreh zakotali s kupa do kake starke, jo takoj imenujejo za čarovnico, jo odvlčejo v središče vasi in jo mučijo, dokler ne umre.

Tudi primer žrtvovanja otrok, kakršnega smo opisali na začetku, ni nobena redkost v Indiji. Ljudje namreč verjamejo, da more kri dečka ali deklice prepričati božanstvo, da ubijalca nagradi z zdravjem in bogastvom.

Značilen je primer iz leta 1967, ko je neki veren pralec sanjal o boginji, ki mu je zagotavljala, da mu bo pokazala kraj, v katerem je zakopano veliko zlata, če ji bo daroval mlado življenje.

Povedal je svoje sanje prijateljem, ki so se mu ponudili, da mu najdejo pravo žrtev, če bo zlato delil z njimi. Tako je bilo. Odpeljali sa nekega dečka in ga v templju darovali boginji. Naslednjo noč je pralec zaman čakal, da bi se mu boginja v sanjah znova prikazala ter mu povedala, kje je zakopano zlato. Začel je dvomiti, ali so bile njegove sanje pravilne, začela ga je mučiti vest. Ker tega ni mogel več zdržati, je svojim prijateljem povedal, da bo vse prižgal policiji. Tedaj so ga prijatelji skušali umoriti, sledil je pretep, v katerem so 'odpadnika' hudo ranili.

Takih primerov je še več. Nekih človek, ki je želel, da bi se njegov sin poročil z bogato nevesto, da bi sam izšel iz finančne zadrege, je bil zelo razočaran, ko se je sin zaljubil in se poročil z revnim dekletom. Prepričal se je, da je tast njegovega sina z urokom navezal na hčer. Zaradi tega je najel morilce, ki naj bi ubili nevestinega očeta.

Pred nedavnim so tudi nekega inženirja obsodili na dosmrtno ječo, ker je umoril svojega sina v upanju, da bo tako prišel do zaklada. Tudi ženske se ukvarjajo s takimi obrednimi umori. Prepričane so na pr., da lahko ženska ženska dobi otroka, če kakega dečka živega pokopljejo do v zemljo do vratu in ga nato pretepajo, dokler ne umre.

Nihče nikoli ne bo izvedel, koliko otrok je umrlo na tak način v družbi, ki se v kratki dobi svoje osamosvojitve še ni mogla rešiti vezi s preteklostjo, v družbi, ki živi v bedi in zaostlosti, zaradi dolge dobe, ko je bila pod oblastjo tujega gospodarja, ki ji ni dopuščal kulturnega in ekonomskega razvoja.

Valentin Potočnik

Negotovost v Londonu

Kraljico Elizabeto je včeraj na poti v parlament čuvalo na tisoče policije in vojaštva. Vlada je v "kronski" izjavi napovedala vključitev Velike Britanije v Skupni trg in ohranitev dosedanjih zvez.

LONDON, Vel. Brit. — Eksplozija v 620 čevljev visokem poslopu Poštnege urada in nato eksplozija v vojašnicah niti miljo od parlamenta sta vznemirila prebivalstvo, pa tudi oblasti. Te so najprej bile prepričane, da sta oba bombna napada bila delo Irske republikanske armade. Ta je to zanikala in dan nato se je oglasila "Jezna brigada" in izjavila, da so njeni člani pripravili in izvedli oba napada. Prvi naj bi bil v protest sklepa parlamenta o vstopu v Evropski skupni trg, drugi pa v protest razmeram v Severni Irski.

Ko se je včeraj kraljica Elizabeta II. peljala iz Buckinghamške palače v parlament, je bila vsa pot skrbno zastražena s policijo in vojaštvom. Sodelovalo je okoli 8.000 moč.

Kraljica je v parlamentu na začetku novega zasedanja prebrala "kronsko" izjavo, v kateri je konservativna vlada E. Heatha obljubila izvesti vse potrebne ukrepe za vključitev Velike Britanije v Evropski skupni trg 1. januarja 1973, pa povedala pri tem jasno, da ne bo opustila svojih zvez in dobrih odnosov z dosedanjimi zavezniki in prijatelji po svetu. Obljubila je sodelovanje in naporu za rešitev mednarodne monetarne in trgovinske krize in izboljšanje odnosov z L. R. Kitajsko.

Liberija bo praznovala 150-letnico obstoja

MONROVIA, Liber. — V januarju bo poteklo 150 let, odkar je prišel prvi transport ameriških črncev v Liberijo in začel ustvarjati podlago za neodvisno republiko Liberijo. Neodvisnost je bila oklicana 1. 1847 in ni bila nikoli izgubljena. Zadnji predsednik je bil znani Tubman, ki je držal upravo v svojih rokah celih 27 let. Ni bil ravno nasilen diktator, toda dosti ozirov pa tudi ni poznal. Za svojo deželo je storil dosti dobrega, toda ni se vse svetilo, kar je dosegel.

Tubmanu je sledil podpredsednik Tolbert, ki je sedaj predsednik republike. Je sodoben politik, vendar ni vnet za hitro gospodarsko politiko, zato dežela še ne napreduje tako, kot bi

lahko. Dobro za republiko je dejstvo, da se ameriški črnici niso ločili od domačinov in ustanavljali svoj "razred". Le tako je bilo mogoče zvariti en narod in eno državo. Seveda razlike med nekdanjimi domačini in nekdanjimi priselci iz ZDA še zmeraj obstojajo, niso pa nobena pregraja za stike med obema skupinama prebivalstva. Za januar ima režim v načrtu obsežne proslave.

"Najhitrejši možen" sporazum o Berlinu

Leonid Brežnjev je tekom svojega obiska v Vzhodni Nemčiji dosegel sporazum o "najhitrejšem" dogovoru med obema Nemčijama o Berlinu.

BERLIN, Nem. — Po svojem obisku v Franciji v soboto je vodnik Sovjetske zveze Leonid Brežnjev na poti domov postal v Vzhodni Nemčiji, ki jo je hotel pregovoriti, naj ne dela nobenih nepotrebnih ovir naglemu sporazumu z Zahodno Nemčijo o bodočih rednih zvezah Zahodnega Berlina z Vzhodnim Berlinom z njegovo okolico in z Zahodno Nemčijo.

Po dveh dneh razgovorov v Vzhodnem Berlinu je Brežnjev dosegel, kar je hotel. Skupna izjava poziva k "najhitrejšemu" sporazumu o Berlinu v okviru dogovora velikih štirih, ki je bil podpisan v septembru. Sporazum med vladama obeh Nemčij o Berlinu bo omogočil izvedbo sporazuma velikih štirih, dopolnjenega s podrobnostmi dogovora obeh nemških vlad, s čimer bodo odprta vrata za odobritev nemško-sovjetske in nemško-poljske pogodbe, o odgovodi rabe sile v medsebojnih sporih, ki priznava obstoječe meje in oze-meljsko stanje v Srednji Evropi, kot ga je ustvaril konec druge svetovne vojne.

Odobritev teh pogodb bo odprla vrata evropski varnostni konferenci, katera naj bi se sestala že prihodnje leto, če bosta Moskva in Pariz o pravilnosti tega prepričala lahko svoje zaveznike.

Izrael ZDA: Brez letal se Izrael ne bo pogajal

JERUZALEM, Izr. — Vlada Izraela je sporočila vladi ZDA jasno, da ne bo sprejela ameriškega predloga za razgovore z Egiptom, dokler ne bodo ZDA začele Izraelu znova dobavljati Phantom borbenega letala, katerih dobava je bila poleti ustavljena.

V poldrugo uro trajajočem razgovoru sta predsednica vlade Izraela Golda Meir in zunanji minister Abba Eban ameriške-mu poslaniku Walworthu Barbourju obrazložila izraelske stališče k novim načrtom ZDA, ki naj bi privedli do delnega sporazuma med Egiptom in Izraelom ter do odprtja Sueškega prekopu.

Brez zagotovitve redne dobave modernih letal se bo čutil Izrael v neposrednih razgovorih z Egiptom oslavljen, ker ima Egipt trdno in jasno obljubo stalnega dotoka modernega orožja vseh vrst iz Sovjetske zveze.

Golda Meir in Abba Eban sta hotela od poslanika Barbourja zvedeti tudi, ali bodo ZDA ostale v razgovorih med Egiptom in Izraelom nevtralne ali bodo predložile svoj lasten načrt sporazuma v škodo Izraela.

Največji prebitek Japonske

TOKIO, Jap. — Japonska je imela v prvi polovici letošnjega proračunskega leta v zunanji plačilni bilanci 6,34 bilijonov dolarjev prebitka v primeri z 1,32 bilijona dolarjev v drugi polovici lanskega leta.

Japonski izvoz je v prvi polovici letošnjega leta izredno narastel, uvoz pa je zaostal. Del

prebitka je treba pripisati tudi velikemu prilivu tujega kapitala na Japonsko.

Male Help Wanted

KNITTER MECHANIC

experienced on circular machine for second shift.

Call: 881-5459

(213)

MALI OGLASI

V najem

2 prenovljeni stanovanji, blizu Sv. Vida, zgoraj, vsako ima po 5 sob in kopalnico. Zmerna najemnina. Za pojasnila kličite: 881-5158 (x)

Naprodaj

2 električna šivalna stroja; čisto nov Singer in 2 leti star Kenmore ter italijanska klavirska harmonika.

Kličite 481-3102

—(212)

V najem

Enodružinska hiša z 2 spalnicama, vsa podkletena, se odda najraje zakoncema na E. 146 St. pri Lake Shore Blvd. za \$95. Nič živali! Kličite 729-1155 (212)

Lastniki prodajajo

3 enodružinske hiše na E. 185 St. s skupnim pročeljem 200 čevljev, v sredi slov. naselbine, določeno za trgovinstvo. Kličite od 5-7. ure zvečer 486-6540. (215)

Stanovanja oddajo

3-sobno opremljeno, 3-sobno neopremljeno in 4-sobno opremljeno stanovanje oddajo na E. 49 St. blizu St. Clair Avenue. Kličite tel. 921-8461 —(213)

V najem

Tri sobno stanovanje, zgoraj, furnce, porč in klet se odda eni ali dvema osebama. Slovencem. \$40. Vprašajte po 6. uri za Antona Kutnar, 1124 E. 77 St. ali kličite: 361-6668. —(213)

STANOVANJE IŠČEJO

Trije odrasli nujno iščejo moderno neopremljeno stanovanje z 2 spalnicama v fari sv. Vida do 67 ceste. Kličite HE 1-0628. —(212)

V najem

Lepo 5-sobno stanovanje, zgoraj, se odda na E. 76 St. Za pojasnila kličite 881-2342 po 5. uri zvečer. (214)

Kadar kupujete ali prodajate hišo, farmo ali lot, kličite nas, staro zanesljivo agencijo. Dajemo tudi brezplačne nasvete in posredujemo solidne stanovalce!

KNIFIC REALTY

481-9980 820 E. 185 St. (xw)

Lastnik prodaja

dobro dohodnisko 4-družinsko hišo na 64 cesti blizu St. Clairja na veliki parceli. Podkletena. Cena \$14.500. Kličite 881-5057. —(1, 3, 5 nov)

V najem

šest sob v Euclidu, samo poštenim ljudem. Kličite 531-9782 vprašajte za Mary. (213)

Soba se odda

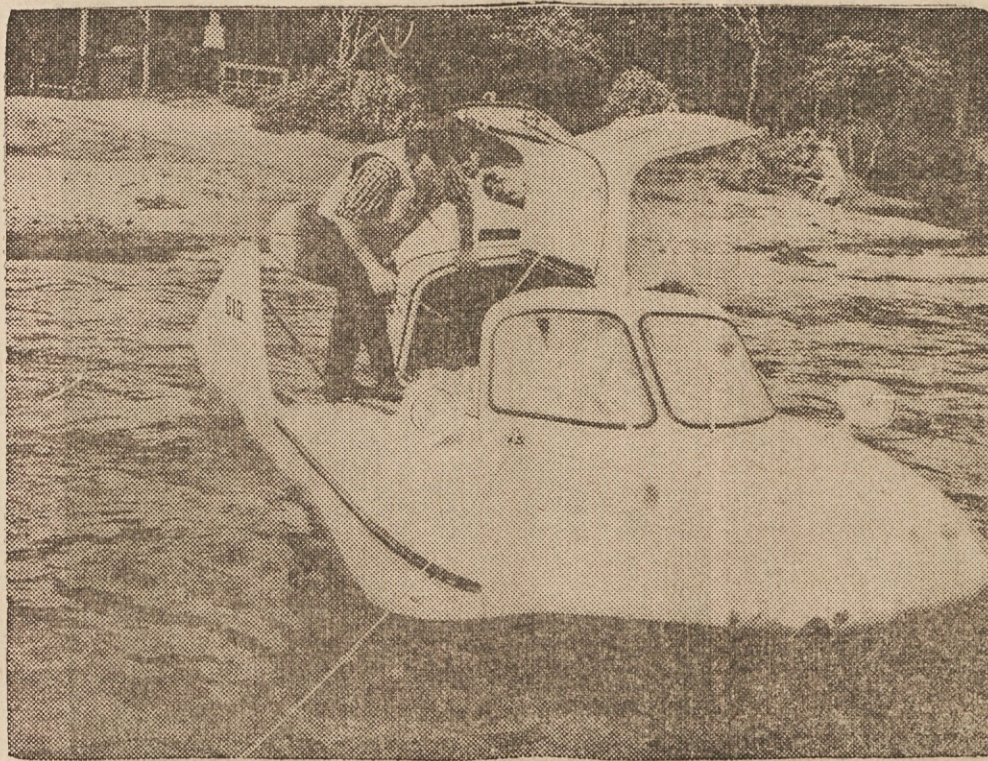
Opremljena, na 1027 E. 61 St. Kličite po 6. uri zv. 431-6668 (213)

Išče stanovanje

Slovenec išče 3-sobno stanovanje z večjo garažo. Kličite po 6. uri 431-0840 —(213)

Ženitna ponudba

Samski obrtnik, star 30 let, živeč v Clevelandu, želi spoznati pošteno, situirano dekle v svrhu ženitbe, staro od 20 - 30 let. Ponudbe s sliko na Ameriško Domovino pod značko "Lepa bodočnost". —(3,5,8 nov),

NAD VODO ALI KOPNIM — Slika kaže "zračne sani", ki so sposobne drseti nad samo 2 palca globoko vodo, nad peščeno ravnino ali nad zasaženo pokrajino. Izdelane so po načrtih znanega sovjetskega letalskega konstrukterja Tupoleva in jih uspešno rabijo zlasti na otoku Sahalinu.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Morrel se okrene, da bi šel izvršit to naročilo.

Beauchamp potegne istočasno z voza zaboj s pištolami.

"Počakajte, gospodje," pravi Albert, "spregovoriti imam par besed z gospodom grofom Monte Cristom."

"Na samem," vpraša Morrel. "Ne, gospod, ampak vpričo vas vseh."

Albertovi priči se presenečeno spogledata; Franc in Debray spregovorita natihome nekaj besed, dočim Morrel, vesel tega nepričakovane dogodka, pohiti k grofu, ki je hodil z Emanuelom v nasprotnem drevoredu gori in doli.

"Kaj hoče?" vpraša Monte Cristo.

"Ne vem, toda želi z vami govoriti."

"O," pravi Monte Cristo, "naj pač ne skuša Boga z novim psovanjem!"

"Mislim, da to ni njegov namen," pravi Morrel.

Grof se jim približa v spremstvu Maksimilijanovem in Emanuelovem; njegovo hladno, jasno obličje je bilo v ostrem nasprotju s potrtnimi potezami Albertovini, ki mu stopi v spremstvu svojih štirih prijateljev naproti. Tri korake drug od drugega Albert in grof obstaneta.

"Gospodje," pravi Albert, "stopite bližje. Moja želja je, da ne preslišite niti besedice od tega, kar bom imel čast povedati gospodu grofu Monte Cristu. Znat morate namreč ponoviti vsako besedico vsakomur, kdor jo hoče slišati, in naj se vam zdi vse to še bolj čudno."

"Poslušam, gospod," pravi grof.

"Gospod," pravi Albert z glasom, ki je v pričetku trepetal, a je postal trdnjši in trdnjši, "včeraj sem vam očitaj, da ste razkrinkali dejanja gospoda Morcerfa v Epiru, kajti naj je bil kriv še tako zelo, ga po mojem mnenju vi niste imeli pravico kaznovati. Danes vem, gospod, da imate to pravico. Ne izdaja Fernanda Mondega pri Ali Paši me dela pripravljenega, da vas opravičim, ne, ampak zločin, katerega je zakrivil zoper vas ribič Fernand, in nepopisna nesreča, ki je izvirala za vas iz tega zločina, me sili k temu. In zato pravim in izjavljam glasno: Da, gospod, vi ste imeli pravico, maščevati se nad mojim očetom, in jaz, njegov sin, se vam

zahvaljujem, da niste storili več."

Da je udarila strela med gledalce tega nepričakovanega prizora, bi jih ne bila mogla presepeti bolj kakor ta Albertova izjava.

Kar se tiče Monte Crista, so se obrnile njegove oči z izrazom neizmerne hvaležnosti proti nebu, in ni se mogel dovolj nadejati, da se je ognjeviti Albert, katerega pogum je zadostno spoznal med banditi Luigija Vampe, podvrgel temu nakratnemu ponižanju. Dobro je spoznal Mercedin upliv in zdaj razumel, zakaj je to plemenito srce sprejelo žrtev tako molče.

"Zdaj, gospod," pravi Albert, "vas prosim, če vam zadostuje moje opravičenje, da mi, podaste svojo roko. Po zaslugi, kakoršna je vaša, je prva izmed vseh drugih zaslug priznanje krivde. Toda to priznanje se tiče mene samega. Jaz sem delal prav pred ljudmi, vi pred Bogom. Samo angelj je mogel naju enega rešiti smrti, in ta angelj je prišel iz neba, ne morda, da bi naredil iz naju prijatelja, kajti to dela usoda nemogoče, ampak da doseže vsaj toliko, da bodeva drug drugega spoštovala."

Vlažnih oči in globoko sopeč pod Monte Cristo Albertu roko, katero ta prime in stisne z nekakim spoštljivim strahom. "Gospodje," pravi, "gospod Monte Cristo se hoče z mojim opravičenjem zadovoljiti. Prehitro sem ravnal proti njemu, naglica je slaba svetovalka, in ravnal sem slabo. Toda moja krivda je popravljena. Upam, da me svet ne bo smatral za bojazljivca, ker sem storil, kar mi je naznačila kot pravo moja vest. Toda če bi se o meni motil," pri-

stavi mladi mož in ponosno dvigne glavo, kakor da hoče izzvati svoje prijatelje in sovražnike, "dokažem vsakemu, da je njegovo mnenje napačno."

"Kaj se je pač zgodilo to noč?" vpraša Beauchamp Chateau-Renaud. "Zdi se mi, da igrava tukaj žalostno ulogo."

"Res, kar dela Albert, je jako bojazljivo ali pa jako lepo," odvrne baron.

"Ah," pravi Debray Francu, "kaj naj to pomeni? Kako? Monte Cristo je uničil čast grofa Morcerfa, in njegov sin pravi, da je storil prav. Tega ne razumem."

Kar se tiče Monte Crista, je skoro podlegel tem štirindvajsetletnim spominom. Misli ni niti na Alberta, niti na Beauchampa, niti na Chateau-Renaud, sploh na nobenega izmed teh, ki so stali okoli njega. Misli je na to junaško ženo, ki ga je prišla prositi za življenje svojega sina, ki ji je ponudil svoje življenje in mu je rešila to s tem, da je odkrila svojemu sinu strašno rodbinsko skrivnost, ki morda za vedno uniči otroško ljubezen v srcu mladega moža.

"Vedno božja previdnost!" zamrmra. "Danes sem si svest bolj kakor kdaj, da sem poslan od Boga."

XIV. MATI IN SIN

Grof Monte Cristo pozdravi petorico mladih mož s smehljajem, ki je bil žalosten in obenem uljuden, ter stopi z Maksimilijanom in Emanuelom v svoj voz. Albert, Chateau-Renaud in Beauchamp ostanejo sami na bojnem polju.

Mladi mož se ozre na svoji priči s pogledom, ki sicer ni bil boječ, ali je bilo vendar videti, kakor da ju hoče vprašati, kakšno je njuno mnenje o tem, kar se je pravkar zgodilo.

"Pri moji duši, moj ljubi prijatelj," spregovori Beauchamp prvi, bodisi da je bil nekoliko manj občutljiv ali pa je znal svoje čute nekoliko boljše zadržati, "dovolite mi, da vam čestitam. To je bil res nepričakovan konec neprijetne zadeve."

Albert ostane nem in zato-

pljen v svoje misli. Chateau-Renaud samo bije s palčico ob svoje škornje.

"Ali se ne vrnemo?" prekine končno neprijetni molk.

"Kadar hočete," odvrne Beauchamp, "samo dajte mi čas, da izrazim gospod Morcerfu svoje občudovanje. Danes je pokazal tako viteško velikodušnost..."

"O, da," pravi Chateau-Renaud.

"Nekaj velikega je," nadaljuje Beauchamp, "imeti nad samim seboj tako silno moč."

"Gotovo; kar se tiče mene, bi tega ne bil zmožen," pravi Chateau-Renaud kar najbolj mrzlo.

"Gospoda," ga prekine Albert, "zdi se mi, da nista razumela, da se je med Monte Cristom in menoj zgodilo nekaj jako važnega..."

"O da, o da," pravi hitro Beauchamp, "toda nobeden izmed naših zija bi ne razumel vašega heroizma, in prej ali slej bode prisiljeni, dokazati jim, da vaš današnji namen ni bil čuvati življenje. Ali hočete, da vam dam prijateljski nasvet? Potujte v Neapolj, Hag ali Peterburg, kratko v mirnejše dežele, kjer

so z ozirom na čast prizanesljivejši kakor naši vročerni Parižani. Ko bode tam, ne zanemarjajte svojih študij, ki se tičejo pištol, in mislite pridno na kvarte in terce. Ko bode za nekaj let precej pozabljeni, se lahko vrnete na Francosko, dovolj izvežbani v akademskih vajah, da si znova osvojite svoj ugled. Ali nimam prav, Chateau-Renaud?"

"Prav to je tudi moja misel," pravi plemič. "Nič ne povzroči toliko resnih dvobojev kakor dvoboj brez rezultata."

"Hvala, gospoda," odvrne Albert s hladnim smehljajem; "vašim nasvet hočem ubogati, ne, ker ga mi dajeta vidva, ampak ker sem že brez tega nameraval Francijo zapustiti. Prav tako se vama zahvaljujem tudi za uslugo, ki sta mi jo izkazala s tem, da sta mi bila za priči. Utisnila se mi je globoko v srce, kajti po besedah, katere sem slišal, se ne spominjam ničesar razun nje."

Chateau-Renaud in Beauchamp se spogledata; utis je bil na oboje enak, in ton, s katerim je izrazil Morcerf svojo zahvalo, tako odločen, da bi bila v slu-

čaju, da bi se pogovor nadaljeval, prišla lahko v večjo in večjo zadrego.

"Z Bogom, Albert," pravi naenkrat Beauchamp in ponudi mlademu možu malomarno svojo roko, ne da bi se ta prebudil iz svoje letargije.

Res ne sprejme ta ponudene mu roke.

"Z Bogom," pravi Chateau-Renaud, drže v levici palčico, ter z desnico pozdravi.

Albertove ustrice s težavo zamrmrajo: "Z Bogom." Njegov pogled je bil jasen: v njem je bilo čitati pritajeno jezo, ponosno preziranje in velikodušno odpuščanje.

Ko že stopita prijatelja v voz, ostane še vedno na svojem mestu žalosten in nepremičen, nato

se naenkrat visoko vzravna, pokliče svojega konja, se dvigne v sedlo in oddirja proti Parisu. Četrte ure pozneje vstopi v palačo ulice du Helder.

Ko stopa s konja, se mu zazdi, da opazi za zastorom grofove spalnice blede obraz svojega očeta. Albert vzdihne, pogleda na drugo stran in odide v svoj mali paviljon.

Prišedši tja, se še poslednjič ozre na vsa ta bogastva, ki so mu delala življenje izza njegovega detinstva tako sladko in prijetno; še enkrat se ozre na slike, katerih podobe so se zdele, da se mu smehljajo, in katerih pokrajine so se takorekoč zanj oživljale.

(Dalje prihodnjič)

Andre Duval

Naj bo Vaš izgled čim ljubkejši

Začnite z eno naših čudovitih splošno znanih

TRAJNIH ONDULACIJ

Potrebna popolna osnova za vse današnje privlačne pričeske

Vključno krasno STRIŽENJE UMIVANJE in POLAGANJE \$5.95

Vsako \$15 kodiranje iz naše velike zaloge svežih potrebin

Napravili bomo, da bodo celo tanki, suhi, sivi in težavni lasje ohranili najspretnjšo pričesko.

Kodiranje z L'OREAL, HELENE CURTIS, ZOTOS, HIBNER, BRECK, RAYETTE, WELLA in s 30 let naše skušnje jamči odličnost.

Kličite za pojasnila ali za Vaš obisk za enega naših največjih kodranj (če ni, ne bo treba nič plačati).

UMIVANJE in POLAGANJE

Vse v tej dobi najbolj občudovane pričeske, spretno zamišljene ali sproščene in slučajnostne. Naši nadarjeni stilisti jih napravijo vse do popolnosti.

245

redno \$3.50 do \$5 v večini salonov

Striženje 1.95 • Barvanje in polaganje 5.95 • Urejanje lasulj \$3

SLOVITA \$20 VITA-CREME TRAJNA \$7.95

Na vse gornje cene samo 50c več v petek, soboto in pred prazniki

HELENE CURTIS NENAVITA TRAJNA

NOBENIH NAVIJAČEV, NOBENEGA TOPIRANJA, NOBENIH VLAŠNIC.

Osvežljiva s potegljajem vlažnega glavnika Videli ste jo oglaševano v Glamour in v Cosmopolitan. Zdaj jo imejte.

\$10

NA VZHODU
• 406 Euclid Ave. 2nd fl. 781-3161
• Southgate 5399 Warrensville 663-6346
• Opposite Eastgate, 449-3435
• Severance Center 382-2800, 382-2560
• Shoregate, 944-6700, Lake Shore Blvd
• Mentor, 255-9115, Next to Zayre's

NA ZAHODU
• Opposite Southland, 845-3400
• Opposite Westgate, 333-6646
• North Olmsted, 777-8686
• Parma, 884-6360
• Elvira Midway Mall, Elvira 324-5742, Leran. 233-6020

VEČERNA NAROČILA

BUČE, BUČE VSEH VRST IN VELIKOSTI!

Zdaj je čas pospravljanja buč, ki delajo toliko veselja otrokom, pa tudi odraslim. Dora Bennet, 6 let stara deklica iz Sandusky, O., se je spravila na kup in se zadovoljno smeji (na desni zgornji), Reschelle Fusko, 7 let, dremlje na svojem kupu, Joey Fusko, star eno leto, pa skuša objeti veliko bučo z nogami in rokami.

NERODNA REČ — Predsednik Nixon je imenoval za novo blagajničarko ZDA, katere podpis naj bi prišel na naše bankovce, Mrs. Romano Banuelos iz Los Angelesa v Kaliforniji. Tako je bilo malo nerodno, ko so agenti Immigration and Naturalization urada nenadno prišli pregledat njeno tovarno živin in odkrili v njej večje število delavcev iz Mehike, ki nimajo dovoljenja za življenje in delo v ZDA.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti sporočamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je po krajši bolezni in vse prežgobjah poslovil od nas nenadomestljivi soprog, najboljši oče, stari oče in brat

1913 Franc Pečelin 1971

Njegovo plemenito življenje je ugasnilo 1. oktobra 1971.

Blagi pokojnik je zagledal luč sveta v Zireh v Sloveniji. V Ameriko je prišel leta 1949 iz Spittala na Dravi, Avstrija.

Tem potom se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v tako velikem številu prihiteli na pomoč v času naše velike izgube. Hvala prijateljem, ki ste prišli iz daljnega Jolietta in Elgina, posebno še g. Merkunu za molitev sv. rožnega venca v slovenskem jeziku.

Prisrčna hvala našim dobrim Pretnarjevim, ki so prihiteli prav iz daljnega Clevelanda počastiti blagopokojnika na njegovi zadnji poti in se od njega zadnjikrat posloviti.

Iskrena hvala vsem, ki ste darovali za sv. maše, za krasne šopke cvetlic, za pismene in ustne sožalja, vsem, ki ste blagopokojnika pokropili, zanj molili in ga spremili do groba.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, katerih naslove smo imeli. Če bi bili koga izpustili, naj nam oprostijo in sprejme to našo zahvalo.

Težka bila je ločitev, grenko bilo je slovo, pa tem slajša bo združitev, ko se zopet snidemo!

Žalujemo:

žena FRANČISKA roj. ZIHERL
hčerke MARIJA por. MARTINČIČ, ANA por. NOVAK,
FRANČISKA por. WOOLF in IVANKA
ter sin NICK, Sgt. Ft. Bragg, North Carolina
šest vnukov in vnukinj, brat JAKOB v Avstriji
sestre MARIJA JEREB in MARJANA v Sloveniji
ter veliko drugih sorodnikov.

Hammond, Ind., 3. novembra 1971